

Janusz Kruk

Szreniawa - dorzecze (odcinek: Miechów-Proszowice)

Informator Archeologiczny : badania 2, 52-53

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

osadniczych/. Nie ustalono co oznaczają tu liczne bruki kamienne.

Natrafiono też na jeden, ewentualnie dwa groby /nr 4 i 5/. Zarys jamy był prawie niewidoczny i nie sposób stwierdzić, czy jest to jeden pochówek czy też dwa. Na poziomie ułożenia jednego ze szkiele-
letów /grób 4/ znaleziono sążyszczenie bardzo drobnych krzemieni /półfabrykatów i narsędzi/. W roku 1966 w profilu sąsiedniego od-
cinka zauważono niskie studzienkowate saclemnienie, w którym natra-
fiono na ułamki misy kultury iwieńskiej. Zarys tego saclemnienia
odpowiada dokładnie saclemnieniu grobu 4. W ten sposób msa mogłaby
określić przynależność kulturową całego znaleziska. Opinia ta wyma-
ga jeszcze szerszego przseanalizowania sabytków krzemiennych i
sestawienia z innymi wyrobami kultury iwieńskiej.

Dr A. Piechocki z Uniwersytetu Łódzkiego oraz mgr H. Sadiłowska
z Inst. Geogr. UŁ przeprowadzili badania malakologiczne oraz geomor-
fologiczne.

SĄSPÓW, pow. Olkusz

patrz paleolit i mesolit

SZCZAWORYŹ, pow. Busko

patrz wczesne średniowiecze

SZRENIAWA - dorzecze

Zakład Archeologii Małopolski

/odcinek: Miechów-Proszowice/

IHKM PAN w Krakowie

Badania prowadził mgr Janusz Kruk. Badania weryfikacyjne i po-
wierzchniowe. Stanowiiska z okresu neolitu, z epoki brązu i z
okresu wpływów rzymskich.

Na badanym odcinku rzeka odwadnia centrum Wyżyny Miechowskiej

i zachodnią część Działów Proszowickich.

Poszukiwania wykonano zgodnie z planem Zakładu Archeologii Małopolski IHKM PAN obejmującym badanie osadnictwa neolitycznego i wczesnobrązowego i jego zależności od warunków naturalnych. Przeprowadzono je w ciągu 6 tygodni. Wykonano szczegółowe zdjęcia powierzchniowe. Łącznie zbadano obszar o powierzchni 150 km². Odkryte na nim 96 nowych punktów osadniczych w tym 38 neolitycznych /kultur: ceramiki węgowej rytej, lendzielskiej, pucharów lejkatych, ceramiki sznurowej, ceramiki promienistej/ i wczesnobrązowych. W tej liczbie znajdują się między innymi duże wysoczyśnowe osady kultury pucharów lejkatych w Szosopanowicach /st.6/, pow. Miechów i Muniauskowicach /st.1/, pow. Proszowice. W Orłowie /st.2/ i w Jaksicach, pow. Miechów /st.1/ znaleziono ślady pokładnych osad kultury lendzielskiej. Wśród odkrytych stanowisk kultury żuzyckiej znajduje się duża osada w Lipnej Woli /st.1/, pow. Miechów i czantarska w Jaksicach /st.5/, pow. Miechów. Okres rzymski najlepiej reprezentują stanowiska z Lipnej Woli /st.2/, pow. Miechów, Piotrkowic Wlk., /st.2/, pow. Proszowice oraz Opatkowic /st.2/, pow. Proszowice.

W czasie badań zebrano bogaty materiał obserwacyjny do studiów nad kształtowaniem się procesów zasiedlenia i eksploatacji środowiska naturalnego w różnych okresach dziejowych. W znacznym stopniu pomyślane zostały prace nad rekonstrukcją neolitycznych i wczesnobrązowych stref zasiedlenia na obszarze lessów krakowako-miechowskich.

TOMICE, pow. Dziarskiów

Museum Archeologiczne i Zakład
Antropologii PAN we Wrocławiu

Badania prowadzi dr Brunon Mieszkiewicz, mgr Jerzy Romanow